

Ved Behandlingen af Indfødsretslovsforslaget forrige Aar henstillede Udvalget til Indenrigsministeren at foranledige, at det fremtidig blev paaset, at alle Ansøgninger om Indfødsret fra Personer, der ere eller have været Værnepligten undergivne her i Landet, indeholde Oplysning, om vedkommende har opfyldt denne Pligt, og i benægtende Fald, af hvilken Grund det ikke er sket. Denne Henstilling er dog ikke tagen til Følge i Aar for alle de Ansøgers Vedkommende, som ere i nævnte Tilfælde, ligesom Bemærkningerne til Lovforslaget ofte ikke indeholde nogen Forklaring desangaaende. Efter Omstændighederne har Udvalget dog i Aar ment at kunne se bort fra de manglende Oplysninger, da der først i Fjor blev rettet Opfordring til Ministeren herom. Men Udvalget maa ved denne Lejlighed udtale et bestemt Ønske om, at paagældende Ansøgers Værnepligtsforhold fremtidig nøje oplyses, og at Bemærkningerne til Lovforslaget komme til at indeholde fornøden Forklaring desangaaende. Har en Ansøger forsættelig unddraget sig sin Værnepligt her i Landet, bør dette selvfølgelig betragtes som en Omstændighed, der taler til Ugunst for ham.

Til Udvalget er henvist et her i Tinget indbragt Andragende om Indfødsret fra Ingrid Svendsdotter af Aalborg, hvilket Andragende er indbragt, efter at Indenrigsministeriet havde nægtet at optage Andragerinden paa Lovforslaget. Nægtelsen var begrundet ved, at hun ikke opfyldte den Betingelse, der i Almindelighed stilles, at paagældende ikke har oppebaaret Fattigunderstøttelse i de sidste 20 Aar, og har for saa vidt været beføjet. Udvalget har dog, navnlig i Betragtning af, at Ansøgerinden har opholdt sig her i Landet i over 40 Aar, og at hun i de sidste 13—14 Aar har ernæret sig uden Fattighjælp, samt at hun er særdeles godt anbefalet af Opholdsstedets Kommunalbestyrelse, Aalborg Byraad, ment, at der er overvejende Grunde, som tale for at medtage hende paa Lovforslaget, og man har derfor stillet Ændringsforslag herom, hvilket jeg paa Udvalgets Vegne skal anbefale til Vedtagelse.

Under Lovforslagets første Behandling blev der af et æret Medlem for 10de Kreds (Ravn) fremdraget Spørgsmaalet angaaende Hensigtsmæssigheden af Brugen af trykte Skemaer til Ansøgninger om Indfødsret og udtalt Ønske om, at der blev udarbejdet saadanne af Ministeriet,

saaledes at de kunde faas udleverede paa Landet hos Sogneraadet og i Købstæderne hos Byraadene. Jeg skal oplyse, at dette Spørgsmaal ikke er nyt. Det har været fremme tidligere, sidste Gang her i Tinget i 1897, og den daværende Indenrigsminister, Hørring, der som mangeaarig Embedsmand i Indenrigsministeriet havde stor Erfaring i disse Sager, ytrede da herom følgende, som jeg med Formandens Tilladelse skal tillade mig at oplæse — det findes i Landstingstidenden for 1896—97 Sp. 468—69: „Den ærede Ordfører fremkom endelig med en Henstilling til mig om, at der skulde træffes Foranstaltninger til, at Ansøgere, for at opnaa Indfødsret, skulde udfylde et trykt Skema, saaledes at Udfyldningen af Skemaet var obligatorisk. Det er en Tanke, som har været fremme før, og hvis jeg mindes ret, har den netop været fremme i Landstingsudvalgene. Jeg har ikke kunnet slutte mig dertil, fordi jeg tror, at man ved at gaa den Vej i Virkeligheden vil modarbejde det Formaal, som man dog har, nemlig dels at faa fuldstændige Oplysninger og dels navnlig at faa sande Oplysninger. Saa snart man kommer til at forlange Oplysninger paa et trykt Skema, er det selvfølgelig, at saa maa man ogsaa søge at indskrænke Spørgsmaalene paa dette Skema til, hvad der er nødvendigt, og da ogsaa være berettiget til at fordre disse Oplysninger og ikke mere. Men Følgen deraf bliver ogsaa den, at man faar ikke mere at vide, og Besvarelserne ville antage den tørre Form af et Ja eller et Nej, eller Opgivelsen af et Tal eller sligt, hvori der i Virkeligheden ligger saa saare lidt, og hvor det er saa overordentlig let at skjule Sandheden i Stedet for at komme frem med den. Det forekommer mig ogsaa, naar man gennemgaar den store Bunke Ansøgninger, som følge med et Lovforslag om Indfødsret, at de Ansøgninger, af hvilke man faar det fyldigste og bedste Indtryk af de paagældendes Liv, ere dem, der ere affattede uden Brug af Skemaer“. Trods de Indvendinger, der saaledes med Føje kunne gøres gældende mod Brugen af Skemaer, skal Udvalget dog, da Spørgsmaalet atter er blevet rejst, henstille til den højtærede Minister at lade udarbejde et Skema, og at der gøres Forsøg med Benyttelsen heraf. Det kunde dog maaske være mindre praktisk, at Skemaet sendes til alle Sogneraad, da de færreste ville faa Brug derfor. Det vil nemlig være tilstrækkeligt, at der sendes Eksemplarer til